

ה"ת 53664/08/18 - יוסי ברדה נגד משטרת ישראל - את"ן

בית משפט השלום בראשון לציון

ה"ת 53664-08-18 ברדה נ' משטרת ישראל - את"ן

בפני כבוד השופטת זהר דיבון סגל

המבקש יוסי ברדה

נגד

המשיבה משטרת ישראל - את"ן

החלטה

בפני בקשה להחזרת תפוסים, וזאת בהתאם להוראות סעיף 34 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט (להלן: "**הפקודה**").

רקע וטענות הצדדים :

1. ביום 14/8/18 נחקר המבקש בחשד לביצוע עבירות סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, נהיגה בקלות ראש ובחוסר שליטה. על פי החשד, נהג המבקש ברכב, בכביש 4 תוך שהוא עובר ממושב הנהג למושב הנוסע הקדמי, באופן ששלל את יכולת השליטה ברכב וגרם לסיכון המשתמשים בדרך. עוד נטען כי המבקש תיעד את נסיעת הרכב ללא נהג, במכשיר הטלפון הסלולרי.

2. במסגרת החקירה נתפסו אצל המבקש רכב מסוג מרדצס מ.ר. 66-043-55 (להלן: "**הרכב**") ושני מכשירי טלפון סלולריים מסוג איפון (להלן: "**הטלפונים**"), (להלן ביחד: "**התפוסים**").

3. ביום 27/8/18 בחלוף 13 ימים ממועד התפיסה, הוגשה הבקשה שבפני.

4. אין מחלוקת כי קיים חשד סביר ומעבר לכך הקושר את המבקש לביצוע העבירות המיוחסות לו אשר בוצעו ברכב. ואף אין מחלוקת כי תפיסת הרכב והטלפונים על ידי המשיבה נעשו כדין ובהתאם **להוראות סעיף 32 לפקודה**. המחלוקת בין הצדדים היא ביחס לפרק הזמן בו רשאית המשיבה להחזיק בתפוסים ובשאלה האם בעת ישנו צורך ממשי בהמשך החזקתם.

5. לטענת ב"כ המבקש, הטלפונים מוחזקים בידי המשיבה תקופה העולה על שלושים ימים מיום התפיסה ובהתאם להוראות **סעיף 32(ב1) לפקודה** יש להשיבם לידי המבקש.

עוד נטען כי משהסתיימו פעולות החקירה ככל שהן נוגעות לרכב, יש להשיבו לידי המבקש. לחילופין, הצהיר ב"כ המבקש כי ככל שיוחזר הרכב לידי המבקש, מתחייב הוא להעמידו לבדיקת נוספת על ידי המשטרה אימתי שיצרך וככל שיהא בכך צורך.

עוד הוסיף ב"כ המבקש כי התפוסים נחוצים למבקש, נכה 70% לצרכיו העסקיים והאישיים.

ב"כ המשיבה מתנגד לבקשה. לטענתו, החקירה טרם הסתיימה ולא ניתן להשלימה בטרם ייבדק תוכנו של הטלפון. המבקש נמנע מלמסור את הקוד לטלפון והמשיבה נאלצת לנסות "לפרוץ" את הטלפון. ככל שניסיון פריצת הטלפון ייכשל, יעשה ניסיון פריצה נוסף לטלפון השני המוחזק בידי המשיבה. ב"כ המשיבה אף ציין כי ככל שהפריצה לטלפון תצלח ובהתאם לתוצרים שיופקו ממנו, יבוצעו פעולות חקירה נגזרות נוספות אל מול הרכב.

לשאלת בית המשפט, השיב ב"כ המשיבה, כי נדרש פרק זמן של כחודשיים ימים על מנת להשלים החדירה לטלפון והציג לעניין זה מסמכים שסומנו **במ/1 ובמ/2**.

דיון והכרעה

6. לאחר שעיינתי בבקשה, שמעתי את טיעוני הצדדים ועיינתי בתיק החקירה מצאתי כי דין הבקשה להידחות מהטעמים הבאים.

7. **סעיף 32(ב1) לפקודה** קובע כדלקמן:

"(ב1) נתפס מחשב שאינו בשימוש של מוסד כהגדרתו בסעיף קטן (ב) **וניתן להפרידו מדבר המגלם חומר מחשב**, והמחשב אינו דרוש לצורך חילוטו או הגשתו כראיה לבית המשפט, תחזיר המשטרה את המחשב לאדם שממנו נלקח בתוך 30 ימים מיום תפיסתו, ואולם רשאי בית משפט שלום לצוות על הארכת התקופה האמורה לתקופה שלא תעלה על 30 ימים, ולחזור ולצוות על כך מעת לעת. (ג) שר המשפטים רשאי להתקין תקנות לעניין סעיף זה".

8. לטעמי, התנאי המגביל את תקופת ההחזקה ל 30 ימים אינו חל על טלפון סלולרי. מגבלה זו חלה על מחשב שאינו בשימוש של מוסד, **שניתן להפרידו מדבר המגלם חומר מחשב**. ככל שמדובר במכשיר טלפון סלולרי, לא ניתן לבצע הפרדה בין המכשיר לבין תוכנו וזאת להבדיל ממחשב אשר ניתן מבחינה טכנית להפריד בין הכונן הקשיח והדיסקים למחשב עצמו.

9. ועל כן, משך הזמן שבו רשאית המשטרה להחזיק בתפוסים מוסדר **בסעיף 35 לפקודה**:

"אם תוך **ששה חדשים** מיום תפיסת החפץ על ידי המשטרה, או מיום שהגיע

עמוד 2

לידיה, לא הוגש המשפט אשר בו צריך החפץ לשמש ראיה ולא ניתן צו על אותו חפץ לפי סעיף 34, תחזיר המשטרה את החפץ לאדם אשר מידיו נלקח; אך רשאי בית משפט שלום, על פי בקשת שוטר מוסמך או אדם מעוניין, להאריך את התקופה בתנאים שיקבע".

10. שמעתי את טיעוני ב"כ המשיבה ועיינתי בתיק החקירה, בחנתי את פעולות החקירה שנעשו, את שלב החקירה ואת כלל הראיות שנאספו. במסגרת הדיון פורטו בפני פעולות החקירה הנדרשות לשם השלמת החקירה. שוכנעתי כי קיים **צורך חקירתי** ממשי בהמשך החזקת התפוסים. פעולת הפריצה לטלפון הסלולרי הינה פעולה חקירתית. סבורני, כי היחידה החוקרת פועלת כראוי ובהתאם לסמכויות המוקנות לה, בניסיון לפרוץ את הטלפונים זה באחר זה ולגלות את תוכנם. (מסמכים **במ-1 ובמ-2**).

בנסיבות דנן, שוכנעתי כי הרכב עודנו נדרש לצורכי חקירה וכי לא ניתן להסתפק בפעולות שבוצעו עד כה ביחס אליו. ויודגש, בדיקת הרכב אל מול הראיות שיופקו מתוכנו של הטלפון היא המטרה העיקרית והמהותית שלשמה מתבצעים ניסיונות הפריצה לטלפון.

11. מצאתי כי קיים חשש כי שחרורו של הרכב לחזקת המבקש עשוי להביא לשיבוש הליכי משפט. אינני סבורה כי שחרור הרכב ל"חלופת תפיסה" יהא בו כדי לאיין את החשש מפני שיבוש הליכי משפט.

12. זאת ועוד, פרק הזמן הצפוי, לעת הזו, להשלמת פעולות החקירה עומד על כחודשיים ימים. לטעמי מדובר בפרק זמן סביר ומוצדק אף בשים לב לפרק הזמן הקצר שחלף ממועד תפיסת התפוסים והוראות החוק המאפשרות למשטרה להחזיק בתפוסים פרק זמן של שישה חודשים.

13. לסיום, מצאתי להתייחס להתמשכות החקירה. המשיב אינו מחויב למסור למשיבה את הקוד לטלפון, תוך ניצול זכותו להימנע מהפללה עצמית, או מטעמים אחרים השמורים עימו וכלשונו "שהמשטרה תעשה את העבודה שלה" (הודעה מיום 14/8/18 שורה 157). מנגד, ביחס להתארכות והתמשכות החקירה, אין לו אלה להלין על עצמו. ככל שיימצא לנכון המבקש למסור הקוד הסודי לטלפון וניתן יהא להעתיק תוכנו, איני רואה מניעה כי יושב לו הטלפון הסלולרי בכפוף לווייתור על כלל הראייה הטובה ובהתאם להוראות הפסיקה.

14. לא נעלם מעיני כי החזקת התפוסים יש בה כדי לפגוע בזכות הקניין של המבקש. ואולם בשלב זה מצאתי כי יש להעדיף את האינטרס הציבורי ולאפשר למשיבה להשלים את החקירה ללא הפרעה ושיבוש.

15. לאור כל האמור לעיל, הבקשה נידחת.

16. תיק החקירה יוחזר למשיבה במזכירות בית המשפט.

ניתנה היום, ט"ז תשרי תשע"ט, 25 ספטמבר 2018, בהעדר
הצדדים.